

KWEEKING VAN LEEUWEN.

In *Nature* (Oct. 21, 1886) vindt men eene aankondiging van een opstel van den heer v. BALL te Dublin over het kweeken van leeuwen, waaruit ik, onder verdere verwijzing naar het oorspronkelijke, het volgende ontleen.

Van 1857 tot 1885 zijn in den zoologischen tuin te Dublin 131 leeuwenwelpen geboren, waarvan echter 21 dood ter wereld kwamen of spoedig stierven, 110 opgekweekt en 86 verkocht werden. Eene in die inrichting in 1859 geborene leeuwin was de moeder van niet minder dan 55 welpen, waarvan 49 werden opgekweekt. Zij stierf op 16-jarigen leeftijd, blijkbaar van ouderdom. Van 130 der welpen, waarvan BALL het geslacht kon nagaan, waren 74 leeuwen en 56 leeuwinnen. Geen leeuw of leeuwin leefde in den tuin langer dan 16 jaren, en het schijnt BALL toe dat de gemiddelde leeftijd van deze dieren 12 à 14 jaren is, in tegenspraak met de beweringen, dat leeuwen 20, 30, ja 66 en 70 jaren kunnen in het leven blijven. Het schijnt, ofschoon BALL zich te dezen aanzien niet recht duidelijk uitdrukt, dat al die leeuwen in den zoologischen tuin te Dublin afstammen van een paar, dat in 1855 uit Natal was aangevoerd.

Ik herinner hierbij aan het bestaan van leeuwenrassen; gewoonlijk neemt men een Noord-Afrikaansch (Barbarijsch), een Senegambisch, een Zuid-Afrikaansch (Kaapsch) en een Aziatisch (Perzisch en Indisch) ras aan. In den zoologischen tuin van *Natura Artis Magistra* heb ik drie rassen van tijgers (Javaansch, Bengaalsch en Chineesch) gezien. Maar, voorzoover ik weet en mij herinneren kan, zag ik er nooit andere leeuwen dan Barbarijsche, hetzij deze nu uit Noord-Afrika aangevoerd waren, of wel, in gevangenschap geboren, van de zoodanigen afstamden.

Door het medegedeelde is overigens omtrent den levensduur van den leeuw niets beslist. De levensduur van in gevangenschap levende, wellicht daar in geborene, en dan nog vaak geborene bij *breeding in and in*, kan hier onmogelijk tot maatstaf dienen.